

SURINAAMSCHÉ COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 11 Januarij 1843.

Alzoo de navolgende personen zich bij requesto hebben geadresseerd om Brieven van Manumissie voor Slaven, als:

1. JOHANNIS ZWIEP, voor de Slavin Doortje, hem in eigendom toe behoorende.
2. DOROTHEA van NEIJTSCH, als Straatvoogdesse over- en voor den Slaaf François.
3. C. S. SPILLENAAR, als Straatvoogd over- en voor de Slaven Antje en George, afkomstig van den Boedel G. F. van SICHEM.
4. A. ABBENSETZ, als te samen met hare Zusters en Broeders, eenige meerderjarige Erfgenamen van wijlen F. van ABBENSETZ, voor de Slavin Magdalena, aankomende opgenoemden Boedel.

Zoo worden al de genen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie te hebben, opgeroepen, om binnen den tijd van drie weken, van hun vermeend recht of pretentie ter Gouvernements Secretarij aantekening te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 11 Januarij 1843.

Bij resolutie van den Gouverneur Generaal dd. 6 dezer maand No. 21, is D. J. PINTO geadmitteerd geworden als Weger en Priseur van GOUDEN- en ZILVERWERKEN en van EDELGESTEENTEN.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 11 Januarij 1843.

Op heden is aantekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit deze Kolonie van CARL FRIDERICH ADOLPH WILHELM BODO, van GÖTZ von OLENHUSEN.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

POLICIE.

De Procureur Generaal der Kolonie Suriname, daartoe geautoriseerd, brengt ter kennis van het algemeen, dat ook eenige valsche Billetten van VIJF-EN-TWINTIG CENTS in de wandeling zijn ontdekt, welke, behalve andere kenmerken, van de echte Bankbilletten van Vijf- en Twintig Cents daardoor zijn te onderscheiden:

1. dat het papier der valsche billetten witter is;
2. dat de figuren in de randen niet zuiver zijn getrokken;
3. dat de letters en Cijfers in grootte van die der echte Bankbilletten verschillen; en
4. dat de naamtekeningen der Ambtenaren, welke de echte Bankbilletten hebben ondertekend, bij vergelyking, duidelyk als nagemaakt zijn te onderkennen;

Wordende elk en een iegelyk gewaarschuwd, om deze en andere valsche billetten, welke men in betaling magt trachten

te geven, dadelijk in handen der Policie te stellen, met aanwysing van de persoon, die dezelve heeft willen uitgeven.

Paramaribo, den 9 Januarij 1843.

De Procureur Generaal voornoemd,
PH. DE KANTER.

Militair Bureau.

Den 9 Januarij 1843

Door den Gouverneur Generaal zijn bij Order van heden, No. 4, bij de Schutterij van Paramaribo benoemd en aangesteld:

Tot Kapitein Adjutant, de Eerste Luitenant Adjutant J. ELIS.

Tot Kapitein, de Eerste Luitenant J. NUNES.

Tot Eersten Luitenant, Officier van Kleeding en Wapening, de Tweede Luitenant, Officier van Kleeding en Wapening E. J. HALFHIDE.

Tot Eersten Luitenant, de Tweede Luitenant S. B. DE MESQUITA. — En

Tot Tweede Luitenant, de Adjutant Onder-Officier S. H. DE GRANADA, en de Sergeant-Majoor W. BENJAMINS.

De Kapitein Adjutant,
R. H. ESSER.

Eerste Oproeping.

De Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voor- en van de Schutterij, roept bij dezen op, alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan Paramaribo woonachtig zijn, immers zich aldaar bewijsselijk ophouden; of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den eersten dezer, den vollen ouderdom van achttien jaren bereikt hebben en hun vijftigste nog niet zijn ingetreden, welke niet reeds in de Schutterij zijn ingelijfd;

van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten, al dan niet tot de vrijgestelden te behooren, met uitzondering nogtans van zoodanige, welke volgens art. 3 van het Reglement voor de Schutterij, gearresteerd den 31 December 1835 en 13 Mei 1836, van de persoonlijke dienst bevrijd of van schriftelijke FINALE VRIJSTELLING van de Commissie, voorzien zijn.

Zij zal hare zitting continueren in het lokaal boven de WEESKAMER, op HEDEN den 12den dezer, van 'smorgens 9 tot 11 uren, (in stede van 9 tot 12), voor de personen, wier namen aanvangen met de letters: H. J. K. L. M. N. en O., en vervolgens op MAANDAG den 16den, met de letters: P. tot en met Z.

De voor de Commissie verschijnende zullen de Letter en het Nummer hunner woonplaats en den naam der Straat, moeten opgeven.

Paramaribo, den 9 Januarij 1843.

Namens de Commissie voornoemd,
De Secretaris,
H. BENJAMINS.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

GROOT-BRITTANNIE.

L O N D E N, 29 October

De klubs en de meetings zijn hier aan de orde van den dag, daar ieder waant de eenige te zijn, die in staat is het land te redden. Tot welke sonderlinge plannen dit al aanleiding geeft, kan men onder

anderen beoordeelen uit het volgende, daaromtrent door den *Herald* medegedeeld:

» Een Engelsch menschenvriend heeft, in eens to dien einde belegde meeting, twee vrij zonderlinge ontwerpen tot verbetering van het lot der behoeftige klassen ter tafel gebragt.

» Het eerste strekt, om aan de behoeftigen gelegenheid te geven, zich de tanden wonder goedkoop te laten wittrekken. Tot dusverre hebben zij, die, slecht gekleed en gevoed zijnde, juist daardoor te meer aan tandpijnen onderhevig zijn, zich nimmer eenen tand voor minder dan een schelling kunnen laten trekken. De voordragt strekt alzoo tot het daarstellen eener inrigting, bij welke zoodanig dienstbewijs tegen den vasten prijs van eens halve schelling betaald zou worden.

» Het tweede ontwerp is van eenen geheel anderen aard en van vrij meer belang. Daar de korenwetten, die den invoer van het graan beperken, geen gewag maken van den invoer van brood, zoo stelt men voor, dagelijks eenige bakken hoeveelheid daarvan in eens der Fransche zeehavens te laten bakken, en regelmatig per stoomboot te laten overkomen naar Londen, om het aldaar goedkoop aan de talrijke armen der hoofdstad te verkoopen. Om deze beide ontwerpen gelijktijdig in werking te brengen, zou zich eenige Maatschappij van Weldadigheid vormen, die de zonderlinge benaming zou voeren van: Tand- en Brood-Maatschappij.

Bepaalden zich nu de beraadslagingen der klubs en meetings tot soortgelijke beraadslagingen, zoo zoude er geen gevaar in steken, en weligt zouden zij, te midden van hare zotte invallen, hier of daar eenig nut doen ontstaan; maar de klubs der Charteristen beginnen maar al te veel aan die, welke de Fransche omwenteling van 1793 zijn voorafgegaan, te gelijken, en het schijnt, dat men de dames Charteristen dezelfde rol wil doen spelen, welke men ook destijds aan de vrouwen van de vischmarkt had opgelegd. Immers nog onlangs heeft in eens vergadering, zoo het heette beledigd om de staatkundige slagtoffers in Lanchashire te hulp te komen, een jong redenaar, met name Muntz, de volgende heftige taal doen hooren:

» Maria Anna Walker is eens bewonderenswaardige vrouw, welker vaderlands-liefde aan alle vrouwen tot voorbeeld behoort te strekken; dank harer krachtige ingevingen, kan ik den dwingelanden van het land voorspellen, dat zij weldra tegen eenen phalanks van vrouwen te strijden zullen hebben. Die vrouwen zullen vechten als duivels; zij zijn het, die de voorhoede zullen uitmaken, de mannen zullen haar volgen en niets zal aan die vereenigde krachten wecrstand kunnen bieden. (Toegruichingen.) De dwingelanden hebben den huiselijken haard in eens hel doen verkeeren, en de vrouwen ontsnellen den huiselijke haard, om het land aan zijn verderf te ontrukken. Leven de Vrouwen! (Uitbundig gejuich.)

Ziedaar toch ware oproerkreten, die het meer dan tijd is te keer te gaan.

ADVERTISSEMENTEN.

Pronuntiatio van Dictums

bij het Collegie van Commissarissen tot de Onbekerde Boedels, op Zaterdag den 14. dezer des voormiddags ten negen uren,

van de Boedels: PIETER GEESKEN, FRANS FEUCHTER, THEODORUS BOSMANS, HERMINA VOETMAN en H. C. L. ZIETSCH.

Paramaribo den 11 Januarij 1843.

De Secretaris bij het Collegie voornoemd,
F. C. COBLIJN.

Aanstaande Zaterdag den 14den dezer, des morgens ten zes uren, zal de gewone Exercitie met de BRANDSPUITEN plaats vinden; zullende de Brandmeesters, Onder-Brandmeesters en verdere Werklieden ten half zes present moeten zijn aan het lokaal der Spuit waartoe zij behooren.

Paramaribo, den 11 Januarij 1843.

De Opperbrandmeester,
H. G. ROUX.

De Heer J. J. H. FISCHER, door de Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toezicht als APOTHEKER geïmmatriculeerd zijnde, zoo wordt hiervan door deze aan belanghebbenden kennis gegeven.

De Scriba der Commissie voorn.,
JOH. ABRAHAMSZ.

De ondergeteekende verwittigt bij dezen aan alle de Voertuig-houders van WAGENS en KARREN, om zulks op Zaterdag den 14den Januarij e. k., op 's Lands Grond Bonifacius te doen brengen, om gemerkt te worden.

Paramaribo, den 11 Januarij 1843.

De Directeur van 's Lands Grond Bonifacius,
M. J. GELDERLIN.

(1502) Trof mij voor weinige weken, eenen zwaren slag door het overlijden van mijnen oudsten Zoon F. P. COLSOUL, niet minder werd mijn Moederhart getroffen door het verlies van mijnen enig overgeblevenen Zoon JACQUES LOUIS COLSOUL, in den avond van den 7e. dezer. Een slepende ziekte maakte een einde aan zijn nog jeugdig leven, in den ouderdom van 39 jaren; elk die weet wat het is een kind van ouderhart afgescheurd te zien, gevoeld hoe diep mij deze kort opvolgende slagen nederdrukken; alleen de Godsdienst en de hoop op een zalige wederontgting kunnen mij de zoo hoognoodige troost en kracht in mijne gevorderde ouderdom verleen.

Paramaribo den 10 Januarij 1843.

E. J. van COLSOUL.

(1501) Wordt bij Inschrijving voor gereed geld te koop aangeboden:

Vier en Twintig vaten SUIKER, van de Plantaadje *Rac à Rac*, 3 aandeelen Eryen ABM. VAN DE LANDE.

Inschrijving-biljetten zullen worden aangenomen tot Dingsdag den 17den dezer, des morgens om 10 uren, ten huize van den Heer J. GISIUS, als wanneer dezelve zullen worden geopend, en het hoogste bod (mits goedgekeurd wordende) aangenomen.

De Kooper zal verplicht zijn, om binnen acht dagen na de toewijzing, de Suiker voor eigene rekening en risico te laten afhalen.

Plant. *Tout lui Faut*, 32 Januarij 1843.

A. VAN VELZEN qq. c. s.

(1499) De respectieve Crediteuren van JACOB CAREL HIEMCKE en deszelfs Echtgenoot CHARLOTTE B. HAWKES worden vriendelijk verzocht eene Compagnie bij te wonen op DONDERDAG den 12den dezer, des voormiddags ten tien uren ten kantore van

VLIET.

Procr.

Paramaribo den 11 Januarij 1843.

COLLEGIE:

DE ERENDRACHT

(1489) Op Zaterdag den 14den dezer, des avonds ten ZEVEN URE precies, algemeene Vergadering ter verkiezing van een nieuw Bestuur, ingevolge art. 4 van het Reglement.

E. KÖLLE,

Fung. Secretaris.

(1500) A. SALOMONS Vendumeester, zal op aanstaande Dingsdag om negen uren ten zijne huize verkoopen: 58 vaten zoo groot als klein Amerik. **BAKKELJAAUW**, voor rekening die het mogte aangaan, aangebragt per het Schip *Salem*, Kapt. UPTON; en op Maandag te bezichtigen ten huize van den Heer S. WITTERING aan de Waterkant.

Een nacht op een bal Masqué.

Een rijk koopman van Martinique, de Heer G..., onlangs te Havre aangekomen zijnde, maakte zich gereed om wegens belangrijke handelszaken Parijs te bezoeken, en nam des morgens plaats in de diligence, om zoo spoedig mogelijk de hoofdstad te bereiken met zijne kostbare bagaasje en aanmerkelijke sommen die hij bij zich had, om eene zaak met zijnen bankier te vereffenen. De Heer G... was vroeger een rijk man geweest en had groote zaken gedaan in koloniale waren, en in weêrwil van zijnen vijf-en-veertigjarigen ouderdom had hij nog geen afstand gedaan van de wereldsche gewoogens der jonge jaren.

Aan zijne bestemming aangekomen zijnde, deed hij in den loop van den dag eenige uitstappen en dineerde bij een vriend en correspondent. Des avonds slenterde hij nog een paar straatjes om, en niet vroeg naar zijn logement terugkeerende, ging hij voorbij de *salla ventadour*. Daar was bal; iemand spreekt den Heer G... aan, en dringt hem met ijver een toegangs-kaartje op: de koopman weigert, de vreemde herhaalt zijn verzoek en G... besluit deze gelegenheid aan te grijpen, om eens te zien, hoe het op deze bals toegaat, waar iedere week de bladen zoo vol van zijn.

Hij treedt binnen, loopt wat rond en ziet zich aangesproken door eene aardige domino in blaauw satijn, die hem onbeschroomd den arm geeft, hem bij zijn naam noemt en nieuwtjes uit Havre vraagt. Wie mag toch deze vrouw zijn, die hem zoo goed schijnt te kennen? vergeefs tracht hij het te raden, maar hij wordt weggesleept door eene betooverde stem en zachte hand, en door zijne verbeelding ondersteund, twijfelt hij niet of zijne vreemde gezellin is even lief als verstandig.

Bevallige domino, zeide hij eindelijk, na een onderhoud, dat hem ten toppunt van verwondering gevoerd en niet korter dan een uur geduurd had, »er bestaat geen twijfel of wij zijn oude kennissen, wat belet derhalve, dat wij te zamen souperen.» — »Volgaarne» antwoordde innemend de domino, »maar op ééne voorwaarde» — »En welke voorwaarde? — Dat wij het ten mijnen huize zullen doen.»

De koopman van Havre was met deze woorden niet zeer tevreden: want inderdaad, in dit voorstel lag iets onbegrijpelijks, zoo dat hij een oogenblik dacht dat het een gezocht avontuur was; spoedig antwoordde hij »bij u schoone dame? het is goed, ik zal een rijtuig laten voorkomen.» — Dit is onnoodig hervatte de domino, het mijne is gereed. Hemel! zeide de koopman ter zijde, ik ben waarlijk gelukkiger dan ik dacht.

Men vertrekt; op een teeken der blaauwe domino, laat eene knecht eene smaakvolle coupé voorkomen. »naar het hôtel!» beveelt de geheimzinnige dame, naast welke de gelukkige man plaats heeft genomen. Eenige oogenblikken daarna reed het rijtuig een ruim cour binnen, en de Heer G... werd eene kamer binnengeleid, welke naar den laatsten smaak was. Daar alleen oordeelde zijne gezellin het noodig om het masque af te doen en aan de van vreugde schitterende oogen des eenvoudigen koopmans de schoonste gelaatsrekken te vertoonen. »Maar wie zijt gij dan toch, aanbiddelijke vriendin? riep hij uit, want hij was verstomd, bij de overtuiging dat hij nooit deze jonge vrouw gezien had, die zoo van alles partij trok wat hem belang inboezemde, zoowel in handelszaken als in teedere punten.» — »Wie ik ben?» antwoordde zij lachende; »dat zult gij nooit weten.»

Het souper eindigde; hij viel in slaap, en tegen den middag ontwaakte eerst de

Heer G... Hij was alleen; op zijn herhaald bellen trad een knecht binnen.

»Mijn vriend, sprak de Heer G... heb de goedheid te zeggen, waar ik mij bevind?» — »Wel! het huis is sedert gisteren niet van naam verandert, gij bevindt u in het *Hôtel de France*.» — »Zoo! ik ben in een hôtel, en welke dame heeft deze vertrekken betrokken?» — »De dame, die heden vroeg vertrok, zij is, zoo ik geloof, mevrouw uwe echtgenoot?» — »Gij hebt een slecht geloof, mijn vriend, want ik ben ongehuwd, maar geef mij mijne kleederen aan, en breng de nota.» — »Zie hier de kleederen van mijn heer; wat de nota aangaat kan ik niet aan uw verlangen voldoen, mevrouw heeft alles betaald, wat zij gisteren avond besteld heeft.» — »Het blijkt,» zeide de heer G... bij zich zelve onder het kleeden, het blijkt dat alles voorbedacht geschied is. Het voorval is waarlijk eenig in zijn soort. Hier is mijn horlogie, mijn beurs, alles zal zich wel ophelderen, maar laat ons ondertusschen handelen.»

Een kwartier uurs daarna keerde de koopman in het hôtel terug, waar hij den vorigen dag met zijn bagaasje was afgestapt.

»Garçon, geef mij den sleutel van numero 7.» — »Heeft mijn heer dan iets vergeten?» — »Ik vraag den sleutel mijner kamer?» —

»Heeft mijn heer vergeten, dat hij hier geen kamer meer heeft?» —

»Wat praat je? spoedig! zult gij mij den sleutel niet geven?» riep de koopman met drift, — »Bedaar een weinig, mijnheer,» sprak de eigenaar des huizes die op het gerucht aankwam, gelief u te herinneren, dat gij dezen morgen voor acht ure al uwe koffers hebt laten weghalen, na alvorens uwe nota betaald te hebben. — »Gij droomt voorzeker, gij brengt de boel in de war; gij zijt een gek,» zeide heer G..., terwijl zijne drift al meer en meer toenam. —

Een van beide zeker, hernam de logementhouder, is niet bij zijn zinnen, gij hebt dezen morgen uwe nota gevraagd, ik heb u dezelve ter hand gesteld, en na dezelfs kwitering hebt gij haar in uwe portefeuille gelegd met de twee brieven, die gisteren voor u aangekomen zijn. »Gij hebt u dit alles verbeeld: hier is mijn portefeuille, die zeker niets bevat, waarvan gij spreekt.»

Vertoornd trok hij de brievenstasch uit zijn zak en opende dezelve met drift. Tot zijne overgroote verbazing waren de eerste dingen die hij zag de twee brieven en de nota. »Ik ben bestolen! gij hebt mijne koffers en mijn valies afgegeven?» schreeuwde hij. »Gij, gij zelf, ik herhaal het, bragt de hôtelhouder tegen, hebt alles laten weghalen, zelf hebt gij mij uw pas gegeven, om uw komst en vertrek op het boek van politie op te teekenen.» Hij sprak nog, toen de Heer G..., reeds verwijderd was; deze liep van den eenen bankier naar den anderen, op welke hij wisselbrieven had; overal waren zijne papieren gepresenteerd bij het openen der kantoren en allen waren gehondreerd. Het uur, dat de ongelukkige koopman op het bal had doorgebracht, en zijne ontmoeting kostten hem meer dan tien duizend franken. Zijne portefeuille, waarvan men zich gedurende zijn slaap kon bedienen, hadden zonder twijfel de spoedige vervulling van een plan begunstigd, dat nauwelijks met de grootste list konden geschieden.

De heer G..., die omtrent de jonge vrouw met de blaauw satijnen domino geen andere aanwijzing kon geven dan haar signalement, herinnert zich lang over zijne affaires gesproken te hebben gedurende de reis van Havre naar Parijs met een zijner vrienden een koopman die met hem in de coupé zat. Een derde persoon achter in een hoek gezeten, had zich gehouden, of hij sliep gedurende de geheele reis, maar de uitkomst scheen te toonen dat hij geen woord des gespreks verloren had: wat er ook van zij, de ijverigste nasporingen om de blaauwe domino en hare handlangers weder te vinden, zijn zonder gevolg geweest.

Te Paramaribo, bij J. J. ENGELBRECHT.